

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Conceptvs Chronographicvs De Concepta Sacra Deipara

Zoller, Joseph

Augustæ, Anno 1712

LXIX. Veni in hortum meum, soror mea sponsa! messui myrrham meam.
Cant. c. 5. v. 1.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-75950](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-75950)

vel ideò comparatur Salamandræ; quia in medio originalis ignis non æstuata: vel ideò Turris est fortissima; quia hosti nunquam succumbens: vel ideò sagittas non metuens; quia nunquam læla: semper Rosa, circumdata spinis, sine spinâ: Liliū candidæ fidelitatis: Erinacius, in omnes Tartarei inimici aggressus spicula protrudens: Heliotropium ad omnem Divini Solis nutum pendens, &c. verbo in *MARIA* omnia reliquorum Sanctorum omnium privile-

gia, ac ornamenta: imò longè plura, ac majora; quia illa sola, & nemo præter eam, immaculatè concepta.

§. 7. *Anagramma.*

MVnDa à Labe, CœLos
aperVisti.

476.

Regina amata, munda: Coelum aperuisti.

Versio litteralis,

Ave Maria, gratiâ plena, Dominus tecum.

De Conceptâ Sacrà Deiparâ.

CONCEPTUS LXIX.

§. I. *Scriptura.*

477. Chara Deipara, In hortVM
VoCata.

Cant. c. 5. v. 1. *Veni in hortum meum,
Soror mea Sponsa! Messui Myrrham
meam.*

Quid, Sponse ex millibus dilectissime! charam tuam Sponsam tam amicè ad hortum evocas? dicendo: *Veni in hortum meum, Soror mea Sponsa! &c.* Nùm amæno forsitan Veris tempore, flores apparuerunt, aut diversos arborum fructus æstas maturavit? Sed aliam prorsus causam Sponsus dilectæ indicat, nimirum: *Messui Myrrham meam, &c.*

L. I. c. 67.

Quis autem mysteriosam hanc Sponsæ ad hortum invitatæ evocationem intelliget? scio equidem, Myrrham, juxta Dioscoridem, aliud non esse, quàm lachrymam quandam arboris, quæ in Arabiâ gignitur, Ægyptiæ spinæ non absimilem, nec me latet, Arbores ipsas (testante Plinio) sudoris ad instar, amaras Myrrhæ guttulas effundere: ut proinde facile mihi

persuasum habeam, sub Myrrhâ optimè repræsentari sudorem illum sanguineum, quem pijissimus noster Redemptor in horto Gethsemani sudavit: præsertim, cùm opinionem hanc meam expressa quoque SS. Patrum Cyrilli, & Ruperti confirmet opinio, dicentium: *CHRISTUS in horto orans Myrrham messuit, dum sanguinem sudavit.* Quid igitur inde colligam, nescio: nisi quòd singularem Virginis Beatissimæ Redemptionem, ac ab originalî præsertionem exinde astruere non dubitem. Enimverò, sicut præsertio à peccato originalî prævia quodamodò dici potest Redemptio: sic sudor sanguineus, in horto proflusus, prævia dici potest Christi redemptoris Passio. Hinc omninò videtur, *MARIAM*, dilectissimam Numinis Genitricem, à Divino suo Filio, *Sponsa sanguinum*, maturè ad hortum suum invitata fuisse, ad colligendam ibidem Myrrham: id est, *MARIÆ* præsertionem fuisse specialem liberationem, per pretium sudoris sanguinei, præviè ad ipsam Passionem in horto effusi: per sanguinem autem in ipsâ Sacratissimâ Christi passione, & mor-

Apud
Scherlog.
Tom. 2.
in Cant.
fol. 437.

morte Crucis profusum, universalem generis humani redemptionem subsecutam fuisse. Quòd si juxta S. Isidorum, *Gutta myrrha spontè manans pretiosior est: elicitæ cortice vulnere vilior judicatur*; sic & ego affirmare non dubito, singularem hanc MARIE redemptionem, ab originali labe præservativam (per spontè promanantem, in horto Gethsemani, seu Oliveto, sudorem Christi sanguineum) tantò fuisse nobiliorem, ac pretiosioris illà, quàm per expressum ex Sacratissimis quinque Vulneribus Christi sanguinem, in monte Calvarie, reliqui omnes fuimus redempti, quantò nobilior fuit Virginis, ex millibus in DEI Genitricem electæ, respectu aliorum omnium, dignitas, virtus, & excellentia &c.

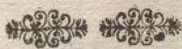
Cæterum, cum de singulari hac Deiparæ redimendæ in hortum vocatione, sermonem hucusque profecuti sumus, etiam Adamum in horto Paradisi à Domino citatum, in medium producamus; videtur enim, Adamo quoque, dum perpetrato scelere, à Domino per horti Paradisiaci medium deambulante, ad tribunal vocaretur, jam tum à singulari MARIE redemptione in horto, remedium quoddam salubre, ac suo modo præservativum obtigisse. Atque si tenorem evocationis scrutemur, alius certè non erat, quam tres illæ voculæ *Adam ubi es?* & quis non videt, comprehendere jam in istis felicem illam vocem, ac efficacem peccati remedium, *Ave*, ab Angelo MARIE cœlitis deportatum? decerptis enim primis cujuscunque vocabuli litteris, emerget ex *Adam A*: ex *Ubi V*: ex *Es E*. sicque nostris repræsentabitur oculis *AVE*, sive initialis illa Salutationis jucundissimæ, saluberrimæ, ac sæculis omnibus religiosissimæ vocula. Ex quo fit, illum ipsum DEUM nostrum, Patrem misericordiarum, &

DEUM totius consolationis, qui MARIAM misericorditer ad hortum vocavit, jam pridem etiam protoparentem nostrum, in crimen infeliciter prolapsum, ad comparandum, causamque suam in horto dicendam accersivisse: ad illud autem nullâ aliâ usum formâ, quàm brevî illâ trilogicâ: *Adam Ubi Es?* sicque à longè illi AVE dixisse: ut vel inde instantaneus provocationis rigor, per longinquam licet Virginæ salutationis præfensionem attemperaretur. Verbo: insinuare jam tum Adamo volebat DEUS, minimè desperandum esse vocato ad rationem delicti reddendam, quandò gratiam, quàm inobedientiâ suâ, & se & posteros spoliavit, per Virginis in hortum vocandæ, immaculatè concipiendæ, postmodum ab Angelo salutandæ, & ad ipsius DEI humanationem eligendæ intercessionem, recuperaturus, ejusque patrocinio aliquando fruiturus esset. Hujus Virginis patrocinium & nos imploremus per frequens *AVE*, ut à Cœlesti sponso, pariter cum illâ, vocari aliquandò mereamur ad hortum semper floridum, perpetuæ jucunditatis.

§. 2. *Authoritas.*

B. LVDovicVs BERtramVs,
VirgInIs pVræ, eX totIs 478.
VirIbVs propVg-
nator.

in hac infusione animæ, quando animâ corporis primò adijt possessionem, nullius peccati originalis sorde conspurcata fuit. Ideò jure optimo de Beatissimæ Virginis Conceptione Festum celebramus.
- - - Primum, & maximum beneficium fuit, quo in suâ conceptione ab originali labe præservata fuit. Serm. de puriss. Virg. habito Valentie &c. apud Niërenbergium, in Except. Concil. Trid. fol. 203.

§. 3. Ratio.

479. BENEFICIA PRINCIPIS, In
FAVOREM INTERPRE-
TANDA.

Juxta S. August. L. de Nat. & Grat. *DEUS Beata Virgini contulit privilegium, superandi ex omnî parte peccatum.* Ergò de mente S. Augustini est, Beatam Virginem fuisse immunem in primo instanti suæ Conceptionis à peccato originali. Conseq. Prob. Privilegium superandi peccatum ex omnî parte, ut sit latissimæ interpretationis, interpretari non tantùm debet de peccato actuali, vel uno, vel altero vitæ tempore, sed de omni peccato etiam originali, & de omnî instanti, etiam conceptionis: aliàs eo ipso fieri restrictio, & limitatio, ad aliquod peccatum vel tempus vitæ. Atqui hoc privilegium debuit esse latissimæ interpretationis: Ergò per hoc, quòd de mente Augustini fuerit, B. Virgini fuisse collatum privilegium, superandi peccatum ex omnî parte, eo ipso de ejus mente fuit, eam fuisse immunem à peccato originali, in primo instanti suæ Conceptionis. Maj. patet. Min. Prob. Beneficium, & indultum Principis est latissimè interpretandum. *L. si quando C. de bonis vacan. & alibi.* maximè autem de beneficio larga est interpretatio adhibenda, quando solùm respicit favorem illius, cui concessum est, ut habetur in c. *Odia de Reg. Jur. in 6.* Atqui superare ex omnî parte peccatum, est magnum beneficium collatum à summo Principe, nempe in utilitatem solius Beatæ Virginis, sine omni alterius injuriâ.

Ergo, &c.

* *

§. 4. Historia.

Febrî DeCVMBentIs sanItas, 480.
ab effIgle ILLIbata.

MARIA Magdalena Pinckeneta, dignissima Ordinis Cisterciensis Abbatissa, maturæ non tantùm ætatis, verùm etiam pietatis eximie Sanctimonialis, cum ex acri, & periculosâ Febrî, longo jam tempore decubisset, ac capitis præsertim diro cruciatu pessimè divexata, toto propemodùm corpore adè effret attrita, ut commovere se, absque plurium adminiculo, minimè posset, à circumjacente, & casu per Sororem infirmæ deservientem cubiculo illatâ immaculatæ Conceptionis Imagine, illicò non modicum sensit in corpore levamen, morbiq.ue status confestim notabiliter est in melius commutatus. Attamen, cum post unum, alterumve elapsum diem, Soror illa, infirmariæ curatrix, per incogitantiam, dictam illam immaculatæ Virginis effigiem, ab ægræ lectulo longius removisset, ignara, unde nuper tam subito Abbatissa sua meliùs habuisset? mox redeunte, & dirum in modum recrudescente eodem morbo, misera Pinckeneta in pristinum vitæ discrimen iteratò recidit. Eam ob rem, attonitis, quæ diu, noctuq.ue ægræ ministrabant, Sororibus, mentem tandem salubris subit recordatio, sublatae Imaginis, nuper haud procul à lectulo decumbentis repositæ. Hanc ergo, sine morâ, sollicitè quærentes, ac tandem invenièntes, ad ægram denuò reportant: quam tenero affectu infirma exosculata, mox capiti doloribus pleno admovit. & ecce! paullo post placidum in somnum per semi-horam soluta, indeq.ue denuò experrecta, mediante immaculatâ Virgine, ab omnî jam ægritudinis molestiâ se liberam, integræq.ue sanitati deprehendit restitutam. *Raynaudus tom. 8. pag. 323.*

* *

§. 5.

§. 5. *Symbolum.*

481. PRIMVLa VerIs, FLos præ-
CeDens.

*Primula, Veris honos, redivivæ prodroma Floræ,
Primitias vario picta colore tenet.
Præcedit reliquos homines Sacra Primula Veris
Numinis alma Parens, crimine prima carens.*

*In omni populo, & in omni gente, primatum ha-
bui. Eccli. c. 24. v. 10.*

§. 6. *Antiquitas.*

482. passerIs ad XenoCratem
receptIo.

Cùm Senatores quondam Chalcedonenses, *Teste Manutio*, in campis (ut sæpius assolebant) sub amæno Arboris viridantis umbraculo, de re subitâ consultarent, præsidente Xenocrate, spectaculum ipsis inopinatum exhibebatur: viderunt namque, non sine admiratione, quàm celerî volatu Accipiter Passerem insequeretur, qui tamen, ut præsentissimum ab insidiatore periculum, & unguis rapacis avis evaderet, directissimum volatum ad pectus Xenocratis dirigens, in ejus sinum se recepit, tutum ibi quæsiturus asylum, locumque refugij, Accipitri inaccessum.

quod etiam cum ingenti Senatorum omnium tum applausu, tum delectatione factum est. Casus haud ab similibus illi, quo lepusculus quondam, è dumeto fortè excitatus, cùm insequentibus canes fugeret, jamque spes evadendi nulla superesset, sub equum Divi nostri Anselmi, Archi-Præfulis Cantuariensis, tum fortè iter agentis, se recepit, ibique asylum invenit optatissimum.

Sæpissimè se Regius Propheta *Passerem* vocat, & Christus ipse nos omnes *passeribus* comparat: ut vel ideò quidem his avibus nos assimilari existimem, quia homini, haud secus ac passeris superiùs adducto, die, ac nocte insidiatur infernalis accipiter, Diabolus, *querens, quem devoret*; & profectò insidiabatur tum vel maximè toti humano generi, cùm sub Arbore boni, & mali, protoparentes nostri, periculosissimum degustandi pomi inire consilium: ex quo factum, rapacissimum hunc ex orco Accipitrem, omnibus omninò, ac singulis hominibus etiamnum in ipso cujuslibet conceptionis limine, extremâ diligentia insidiari, nemine prorsus unguis ejus evadente, solâ tamen exceptâ MARIA, quæ celerrimo quasi volatu se recipiens in sinum Cœlestis Xenocratis, æterni Patris, vel etiam in latus, ac vulnera prævisa Filij Divini, ex illâ nascituri, tutissimum ibi invenit præservationis asylum, atque, ut immaculatè conciperetur, singulare refugium, applaudente, ac summè desuper exultante totâ Angelorum, Sanctorumque curiâ.

§. 7. *Anagramma.*

regIna pVra, MVnDa, aC
à Labe aLIena. 483.

Jo Regina! pura, munda, et immaculata es.

Versio litteralis

Ave Maria, gratiâ plena, Dominus tecum.

* * *

DE